

NIEŻAŁOSNY (1) *ai*

A sg m nieżałosného.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieskłonny do żalu; w funkcji rzeczownika: Tá moc požárłá żywé Troia trupem leży [...] A co było ozdobą miáftá přešliczného/ To pobudza ku pláczu y nie žáłońného. GórnTroas 8.

Cf [NIEŻAŁOBLIWY], ŻAŁOSNY

KK